

HET WEER Zonnig

din:	woe:	don:
		
-°/17°	6°/19°	8°/22°

meer weer op pagina 22

Pater Jan

van priester tot
hulpverlener

10

Dieren / Bengui

- 2 Tijd van de tonnen
- 3 In het hart van een sloppenwijk
- 4 Lindalva, de rechterhand van Jan

www.gelderlander.nl

Priester tot hulpverlener

Het is weer een bijzonder jaar voor pater Jan. Hij is 45 jaar priester, wordt dit jaar 75 en is alweer 15 jaar actief in Bengui, een arme buitenwijk van havenstad Belem.

door Marlise Hulsebosch

Jan Derickx (6 december 1935) is een zogenaamde 'late roeping'. Hij wist wat het leven te bieden had toen hij als volwassen man besloot een priesterstudie te gaan volgen. In 1966 werd Jan uitgezonden door de

Congregatie van de Heilige Geest. Dat hij naar dat Zuid-Amerikaanse land zou gaan stond voor hem vast. Hij wist dat er in Brazilië goed werk te doen was en natuurlijk was er ook het avontuur dat trok: het Amazonewoud, de jungle. Dus vertrok Jan in december 1966 naar Brazilië, om er voor altijd te blijven. Hoewel, eens in de drie jaar komt hij terug met verlof. De band met zijn geboortegrond en met zijn familie is sterk gebleven. Tijdens het verlof logeert Jan altijd bij zijn zus in Dieren. Deze banden zorgen er voor dat hij, via het vrijwilligerswerk van de stichting Pro Amazonas, belangrijke

steun ontvangt voor zijn activiteiten in Brazilië. Ging hij in eerste instantie als priester, gaandeweg werd hij steeds meer sociaal werker. "Ik ga voor in kerkdiensten, draag het geloof uit, put er kracht uit. Maar veel meer nog voel ik mij hulpverlener?", vertelt Jan zelf. "Ik kom voor die mensen op, probeer ze verder te helpen. Het geloof is daarbij een grote steun." De eerste standplaats was Tefe in het noorden. Daar leerde Jan de taal en hielp hij bij het geven van bijbelcursussen en voorlichting. Van 1970 tot 1980 woonde hij in de sloppenwijk Jurunas in de stad Belem.

Hier hielp hij de bevolking in hun strijd voor onderwijs, medische zorg en waterleiding. De volgende werkplek werd Caruari, gelegen aan de Juruá-rivier, een zijtak van de Amazone. Met zijn missieboot was hij vanuit die standplaats soms maandenlang onderweg om de dorpjes aan de oevers en in de binnenlanden te bezoeken. Over die tijd schreef hij een boek: 'Juruá, o rio que chora', Juruá, de wenende rivier. Het reizen, de voettochten de oor de jungle, het werd allemaal wat teveel en in 1995 kwam Jan weer in Belem terecht, nu in de wijk Bengui.

Mensen een toekomst bieden, een opleiding, werk, daar zet Pater Jan zich, samen met zijn vrijwilligers, voor in. Bendevoering is tegenwoordig een van de grootste problemen in de sloppenwijken van Brazilië. Om de strijd tegen het geweld door bendes te winnen is nog een lange weg te gaan. Dagelijks sterven jonge mensen door kogels. Pater Jan is dan ook nog niet klaar met zijn werk: "ik ga door zolang ik niemand tot last ben?".

⇒ zie ook 'In het hart

Boek: 'Juruá, de wenende rivier'

door Marijke Semmeling

Lees 'Juruá, de wenende rivier', de aangrijpende geschiedenis van een rivier en de bewoners van haar oevers.

Een Indiaanse vrouw zei eens: 'Als ik kon schrijven, schreef ik een krant vol om ons lijden bekend te maken aan de wereld'. Omdat zij zoals zoveel Indianen ongeletterd was, schreef Jan Derickx, pater van de Heilige Geest, in haar plaats een aanklacht en een lofzang over de wenende rivier. Een aanklacht tegen de overheid en de grootgrondbezitters en een lofzang voor de oeverbewoners van deze zijrivier van de Amazone.

Derickx pleit er voor om van dit deel van de Amazonas een reservaat te maken waar mensen met liefde voor de natuur en voor elkaar, een menswaardig bestaan op kunnen bouwen.

Bengui

BENGUI - Bengui is een wijk zoals duizenden andere in Brazilië: een chaotische verzameling huizen aan de rand van een grote stad. De havenplaats Belem, in dit geval. Zoals alle steden is Belem een magneet voor duizenden arme plattelandsbewoners. Zij verlaten hun dorpen in de hoop op een baan, een school voor de kinderen, kortom: een beter leven. Ze stranden in de zogenaamde invasiewijken, in armoedige huizen van hout en golfplaat.

Zonder hulp van de overheid moeten ze zichzelf maar zien te redden in deze stadsjungle. Bengui is al 15 jaar de werkplek van pater Jan Derickx.

Foto: Wijk Bengui

Lees verder: pagina 3

Twee Hollandse jongens

door Hans en Willy

De wereld van Jan Derickx in de sloppenwijk Bengui in Brazilië nodigt niet direct uit voor een vakantietrip, maar staat wel sinds jaar en dag in ons wereldje volop in de belangstelling. Het kon dan ook niet uitblijven dat, na familie en andere direct betrokkenen, ook twee van zijn persoonlijke vrienden uit Dieren, Hans en Willy naar Brazilië vlogen om het leven en werken van Jan van nabij mee te maken. Maar wat doen twee Hollandse jongens in een oord, waar je de armoede al van ver kunt ruiken, nog meer dan alleen toeschouwer zijn? Welnu, allereerst de hete zon en tropische regens trotseren (het is regentijd) en je dan een weg proberen te zoeken tussen vriendelijkheid, gastvrijheid en de meest bizarre armoede met beelden die je nooit meer kwijt zult raken. Je continue verbazen over het werk van pater Jan. Dit alles overwegend wil je iets doen en ga je als twee uitzendkrachten je bezighouden met schilder- en reparatiewerk onder het toezien oog van het altijd aanwezige publiek en dat wordt, zeker met pater Jan erbij, lachen geblazen! Ook dat is Bengui..!!

Jaarlijkse lintjesregen

door Marijke Semmeling

Het heeft Hare Majesteit de Koningin behaagd om op 3 november 2005 Johannes Nicolaas Derickx, geboren te Dieren op 6 december 1935, te benoemen tot lid in de orde van Oranje-Nassau. Derickx dankt deze benoeming aan zijn baanbrekende, jarenlange missiewerk in Brazilië.

Foto: Tupa, de missieboot op de Juruá

Nog even dit

3 x feest

Roomsche
blijheid

10 weken voor
maar € 25,-

Zie pag. 2 voor meer informatie.

